

Mikil læknámálshernaður.

Diml. og Dagbl. gera nýggjar øsingarroyndir.

»Diml.« og »Dagbl.« hava hvør í sínum lagi iðiliga tikið ógvuliga hvassliga til orða móti Norðoyingum í læknámálinum. Ikki hava Norðoyingar funnið náði hjá pennafórarunum hjá hesum bløðum. — »Uppreisnarmenn«, »rebellar« o. a. slíkt hava teir tveitt eftir teimum.

»Diml.« roynir av øllum alvi — á fremmandum máli — at spilla sök Norðoyinga; meðan »Dagbl.« eftir forimuni roynir at fullfígga sitt spilliverk inneftir við at endurprenta bæði líkt og ólíkt, at fremmand bløð — informerað av mótsæðummonnum Norðoyinga — skriva um hetta mál. Hetta er eisini lættast, tí á henda hátt kann blaðið snúva sær undan at greiða Norðoyingum frá, hvørja stöðu teirra tingmenn hava havt og hava í hesum máli.

Skriving teirra hevur einamest havt til endamáls at fáa danskar mynguleikar at trúgva, at tað eru javnaðarmenn, ið hava íbirt og standa aftanfyrir læknastríðið. Á henda hátt royna teir at dálka flokkin í eygum okkara donsku partamanna; tó her fara teir villir. Hevur nakar havt eina fullkomna og greiða stöðu í hesum máli, so eru tað javnaðarmenn. Á lógarinnar grund hava javnaðarmenn, líka síðan tað stóð í botni við læknámálinum, roynt at fingið eina loysn. Samanberi uppskot Robert Joensens og P. M. Dams til sjúkrahússtjórnina og tey uppskot, ið seinni eru komin fram á tingi. Stórvegis vilja hava sambandsmenn og fólkaflokksmenn ikki víst. Álfúsir hava teir sanniliga ikki verið fyrri at fingið eina loysn — iva-leyst tí teir hava roknað við, at tað hóast alt fór at eydnast myndugleikunum at basa Norðoyingum, ella eisini at tað fór at eydnast teimum at beita Danir eftir »reballunum«. — Úrslitið av hesum éfólkaræðsliga tarningarpolitikkinum er, at málið framvegis ikki er loyst, 2 ár eftir at stríðið tók seg upp.

Her mugu afturhaldsflokkarnir og teirra hjálparar taka alla ábyrgdina; tí tóku teir undir við javnaðarmonnum, var málið langt síðan loyst.

Er tað so, at Diml. og Dagbl. við einum einasta dømi kunnu

vísa á, hvar og nær javnaðarmenn hava farið óregluliga fram ella á nakran hátt stuðlað Norðoyingum til »uppreisn« ella »rebellagerðir«, tá gerið teir so væl at koma fram við tí og prógvið tað!

Tað fer ikki at bera til hjá Dagblaðnum at koma fram við tillikum, at tað t. d. vóru javnaðarmenn, ið stóðu aftanfyrir ta »køldu« móttøku, Hákun Djurhuus fekk á sinni, tá ið hann kom sunnan úr Havn fyrri 2 árum síðan. Allar frásagnir bera í tað borð, at tað vóru hansara egnu partamenn, ið hergingu á odda. Hetta man Dagbl. ivaleyst fáa váttað frá Hákuni sjálvum.

Orðaval Dagbl. er ikki av tí vakrasta, tá ið tað umrøður javnaðartingmannin Richard Jacobsen. Dagbl. man hava eina heldur løgna uppfatan av politikki, tá ið tað heldur, at tey mongu — eini 2700 við 2 tey seinastu valini — ið rýmd eru úr flokki teirra, fullkomiliga skulu hvørva úr politiska lívinum. Hin avdúkaði fólkaflokkspolitikkurin hevur tvørturímóti stuðlað monnum til at royna nýggjar politiskar leiðir, har teir betur kunnu tæna fólkinum og samfelagnum. Richard Jacobsen hevur greitt og týðiliga sagt frá politisku stöðu síni, og hví hann ikki longur kundi fylgja fólkaflokkspolitikkinum. Hitt mikla mannafallið í fólkaflokkinum er ein ástannan av, at Richard hevur verið framskygður og á beinari leið, tá ið hann, saman við miklari fjøld av fyrrv. fólkaflokksmonnum, ikki meira vildi fylgja politisku áskoðanum Hákun Djurhuusar.

Tað er harmiligt at hoyra Dagblaðið tala um politiskar kastanjurakarar. Tilíkin hevur fólkaflokkurin verið eitt friðskjól fyrri — eitt nú teimum politisku kastanjurakarunum Hákuni og Hans Pauli Klein, ið ongantið hava havt »sine meningers mod«, men trúliga hava latið seg »brúkt«, fyrri at nýta eitt av yndisorðum Dagblaðsins.

Læknámálið er nú aftur komið á ting — eins regluliga og eitt hvørt annað mál. Nú stendur á tingmonnum á lógarinnar grund at fáa í lag eina loysn, ið vísir, at her á landi er tað »vilji fólksins«, ið ræður.

Hvønn týdning hevur dygg samvinna við donsku arbeidararørsluna.

Arbeidararørslan í øðrum londum hevur ikki einans til mál at bota um sosialu og figgjarligu korini hjá arbeidarafjöldini. Arbeðið umfatar ikki minst at skapa figgjarligt demokrati í vinnulívinum við endamálinum: sosialisering av framleiðsluni.

Sum vit so ofta hava trivið í, er okkara arbeidararørsla ikki so dyggilig og vælskipað sum arbeidararørslan í okkara grannalondum. Hitt stóra brekið her man vera tvørrandi upplýsingararbeði, peningaveikleiki, hitt spjadda lyndið í fólkinum og mangir aðrir stórri og smærri veikleikar, ið gera, at vit hava so torført við at renna saman í eina orkumikla heild. Hin størsti veikleikin er tó tann, at vit eru so fáir í tali. Hesin veruleiki ger, at vit ongantið einsamallir, sjálvt um vit fáa í lag hina dyggastu samfylking, kunnu koma á hædd við brøðrafylkingina í grannalondunum. Tí hava javnaðarmenn hildið tað verið neyðugt við einari samfylking við eina stórri heild og her liggur næst fyrri við einum fullkomnum samarbeiði við donsku arbeidararørsluna; sjálvur ríkisfelagsskapurin ger hetta náttúrligt. Men ágangirnir móti hesum samarbeiðinum hava verið harðrendir, hóast einhvør lætt kann skilja, hvør ómetilg stríðsmegin vildi verið, tá ið vit beinleiðis vóru eitt lið í felagsskapinum millum 700.000 arbeidarar. Týdningurin av hesum samarbeiðinum verður best lýstur við at kanna eftir, hvørji endamál meginfelagið De samv. Fagforbund hevur sett sær at fremja:

at veita feløgnum innanfyri D. s. F. sínámillum stuðul í teimum forum, har arbeidsgevarar royna at forða felagsarbeiðinum

ella royndum arbeidaranna at bota um arbeidskorini,

at virka fyrri sameindari stöðutakan frá feløgnum í øllum vanligum eins og í spurningum um viðurskiftunum til arbeidsgevara og teirra feløg,

at veita peningaligan stuðul undir verkfalli og lockout,

at veita feløgnum hjálp undir sakarmálum,

at lýsa allar tættir av arbeidararørsluni í socialistisku bløðunum,

at styðja agitatiónina fyrri stovnan av nýggjum feløgnum, har slík ikki eru, eins og at styðja alla agitatión til frama fyrri fakkfelagsrørsluna,

at halda við líka og útbyggja alheimssamband millum arbeidarafjöldina eins og virka fyrri sínámillum peningastuðli alheimsfelaganna millum,

at breiða út upplýsing um sosialfiggjarligar spurningar og styðja upplýsingararbeðið millum arbeidararnar,

at geva út limablað, sum skal vera bindilið millum feløgin. Blaðið skal gera almannakunnugt allar neyðugar frágreiðingar til feløgin eins og geva yvirallt yvir allar hendingar í fakkfelagsrørsluni,

at geva út ársfrágreiðing um fakkfelagsrørsluna sum heild,

at samskipa hagtolini frá fakkfeløgnum eins og seta upp hagtol fyrri orku felaganna og teirra virksemi,

at styðja ta kooperativu rørsluna (brúksfeløgin),

at beina av vegnum allar stríðsspurningar felaganna millum,

at samarbeiða við socialistiska flokkin fyrri í felagsskapi at fremja arbeidaraløggávuina í státi.

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyrri kommununa.

FRODBIAR SÓKNAR KOMMUNA

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Reiðaravirkid

hevur kantór úti á eystaru bryggju, í húsunum hjá Jákup á Dul (við síðuna av Havnar Timburhandli).

Telf. 1866.

Niels Mortensen.

Lýsið í SOSIALINUM!